

ובנהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ובני קרח לא מתו (במדבר כו. יא)

כתב רש"י: הם היו בעצה תחלה, ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנם וישבו שם (סנהדרין קי.), עכ"ל.

ענין חשיבות המשכיות לאדם, שלא יכלה ח"ו זרעו, נלמד ממה שאנו מתפללים בכל יום לפחות שלוש פעמים. שהרי אנו אומרים בסוף תפילת העמידה, את תפילת מר בריה דרבינא המובאת בגמרא (ברכות יז.). שכשהיה מסיים תפילתו היה אומר, **אלדי נצור לשוני מרע, ושפתותי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה, פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותך תרדוף נפשי וכו'.** ורגילין העולם לפרש את מלות **ונפשי כעפר לכל תהיה** כמו שכתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א דף ג.) וז"ל: ולמקללי נפשי תדום, מוסיף על נצור לשוני מרע, כלומר, לא מבעיא שאני שואל שתזכני שלא אחרף לזולתי תחלה. אלא אף אני שואל שתזכני לסבול קללתו, ולא מבעיא זה אלא אף אני שואל להיות כעפר לפני הכל. והטעם לרמוז, שכמו שהעפר רומסים אותו ברגליהם ועולה על ראשיהם וגם לבסוף הכל צריכים לו. כך המשפיל עצמו בעולם הזה, יהיה לראש לעולם הבא, עכ"ל. אך המעיין בגמרא שם יראה שהתוספות פירשו את פשט מילים אלה אחרת (וגם מהרי"ץ העלה פירוש זה משם אהלי יעקב מיד אחר מאז דעלע וסתב שיכו זאת) וז"ל: **ונפשי כעפר לכל תהיה. מה עפר אינו מקבל כליה לעולם כן יהי רצון שזרעי לא יכלה לעולם כמו שהוא אומר והיה זרעך כעפר הארץ, עכ"ל.** ולפי דברי התוספות אין ענין זה קשור לפיסקת 'ולמקללי נפשי תדום'. והאדם מתפלל על זאת כל יום שלא יכלה זרעו. ויותר מזאת, מקדים ענין זה לענין, 'פתח לבי בתורתך ואחרי מצותך תרדוף נפשי'. ללמדנו שענין המשכיות האדם, יותר חשוב ממה שיחכם בתורה וכו'.

פניני הלכה

כיצד ינהגו באמירת 'עננו' כאשר מתפללים הקהל עם השליח עבור ביהד בלתי חזרת התפילה

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א דף קצח) וז"ל:

כשמתפללים הקהל עם השיץ ביחד בלתי חזרה יאמר עננו בין גואל לרופא (ענין הרלני"ח והכנה"ג ס"י תקס"ו והריק"ש שם ובס"י מעין גנים דף כ"ב ע"ב), **ועכ"פ הצבור צריכים לשתוק ולא יאמרו כלל עמו, דלא נתקו רק לשיץ דוקא.** וכשיגיעו לשי"ת שם יאמרו. וצריך שיץ לומר ברכת שי"ת לאט, בכדי שיזכרו הצבור לאמרה כדי שיתחילו עמו בלחש ברכת רצה עד גמירא, וזה נראה לי ברור. ואח"כ זכיתי ומצאתי להרב מ"א שכתב כן בס"י קי"ט ס"ק ז' ב' מטי"מ מהרי"ל הגמ"י תל"י.

ודבר זה יובן על פי מה שאמר ה' יתברך על אברהם אבינו **כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט** (בראשית יח. טו). תכלית האדם לעבוד את בוראו ולקדש את שמו בעולם, ולהנחיל זאת לבניו אחריו כמפורש בפסוק, וזהו יתגדל ויתקדש שמו הגדול. ולכן הקדימו זאת לפתח לבי בתורתך וכו'. שגם אם האדם עצמו לא יזכה להיות ת"ח, מכל מקום יזכה לבנים ובני בנים, ומזרעו בעה"ת יזכה גם לתלמידי חכמים. וכמו שאכן אירע לקרח, שעל אף שהוא נבלע ומת, יובני קרח לא מתו ומבניו יצאו גדולים בישראל, וכמו שכתב ראב"ע על פסוק זה, שיצאו ממנו שמואל ובניו ובני בניו, שהם המשוררים, והם הנקראים הקרחים לבני קרח מזמור. אך כל זה, דוקא אם הילד ילך בדרך התורה והיראה. אך אם ח"ו יודעים בו שיצא לתרבות רעה, מוטב שלא יבוא לעולם, ואף לא יתקיים בעולם. ודבר זה נלמד מרבקה אמנו, שכאשר נתעברה והיתה עוברת על בתי עבודה זרה, היה עשו רוצה לצאת. והיא חשבה שהוא עובר אחד, ועל כן אומרה יותאמר אם כן למה זה אנכי (בראשית כה. כב). אך כאשר נודע לה ששני עוברים במעיה, נחה דעתה כמובא במפרשים. וגם מצינו בבן סורר ומורה שנהרג על שם סופו, ואמרינו מוטב שימות זכאי ולא ימות חייב. וכל עניינים אלו שכתבנו, ימצא המעיין שהם מדויקים ומסודרים כפי שכתבנו, בתפילה שסידר השלי"ה הקדוש על הבנים יעו"ש ואכמ"ל. והארכנו בזה, בכדי לחזק לבות האנשים, אשר אומרים מה יהיה עם הדור הזה? עדיף לי להשקיע בלימוד תורה שלי שעל עצמי אין לי ספק, ואילו על ילדי, לא תדע מה ילד יום ואולי ח"ו כל השקעתי לטמיון? מוטב שאשקיע בודאי ולא אשקיע בספק! וכמובן דברים אלו אין בהם לא טעם ולא ריח וכמתבאר לעיל. ואם בני קרח שגדלו בבית אביהם ומסתמא ספגו מהנהגות אביהם וכמו שכתב רש"י שהם היו בעצה תחלה. עכ"ז לבסוף הרהרו בתשובה וניצלו, ובזכותם זכינו לשמואל הנביא ויוצ"ח. אי"כ האדם הפשוט היושב בינותינו שלא קם לחלוק על רבו ומשתדל לעשות רצון יוצרו, מי ידע איזה פרי הילולים יצא מזרעו. וככל שיזכה להרבות בנים בעולם, מלבד מה שמקרב הגאולה בכך כמובא במדרש שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, אלא אף מגדיל סכיו לזכות בן ת"ה. וכמו שאמר שלמה המלך ע"ה 'בבוקר זרע את זרעך וכו' (קהלת יא. ו), (והארכנו ע"ז בגיליון פרשת נח ה'תשע"ו ב'שכ"ז יעו"ש, ובמפרשים על פסוק זה). וככל שירבו הבנים כן ינתן לאדם כח לגדלם ולחנכם, ואף אם יחדול מפרו ורבו, ייסוריו של האדם קצובים לו, ויצא שכרו בהפסדו, והחכם עיניו בראשו כשהוא בצעירותו.

לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוהנינה ע"ה תנצב"ה	לעילוי נשמת שחר יהודה בן אפרים ז"ל תנצב"ה	לזש"ק יובל בן דוד ירות בת זכריה
--	---	---------------------------------------

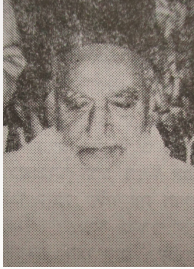
מחידושי רבותינו

פינחס (במדבר כה. יא)

פתרונות לפרשת 'חקת-בלק'
אחודה חידה! 'עפר יעקב' (במדבר כג. י)
תרגומו 'עדקיא' - תינוקות.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

חילופי חיים!
ז' ביז'י
ונמצא ביז'י
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

דעתו - מה

שכיום אומרים
דעתו.

פינחס, זה שאמר הכתוב 'כבוד אלדיים הסתר דברי'. הכתוב מלמדינו שני הפכים והם הגנות והשבח, שצריך האדם השלם כשיראה בחבירו דבר מגונה מצוה עליו להסתירו כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה הוכח תוכיח, רצה לומר במקום שלא תשא עליו חטא שלא לביישו בפני אחרים וכן אתה מוצא שהסתיר הכתוב באמרו 'ויצא בן אשה ישראלית ולא גילה הכתוב מי הוא זה, כיוצא בדבר 'וימצאו איש מקושש עציים' ולא פרסמו הכתוב מי הוא. וכל אלו הדברים במי שעשה עבירה בינו לבין עצמו, או שלא עשה עבירה מקום אלא אחת בנקרי ניקרית, זה וכיוצא בו ראוי להסתיר, משום 'כבוד אלדיים הסתר דברי'. אבל מי שעשה עבירה בפרהסיא להכעיס, מצוה לאבדו כזמרי שפגע בו פינחס וקיבל שהעושה מעשים אלו קנאים פוגעים בו. מנין, ממה שקרינו בענין פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן בקנאו את קנאתי.

ויכבוד מלכים חקור דברי, כשיראה אדם בחבירו דבר של שבח צריך לגלותו להודיע לאחרים שבחו כענין שנאמר 'ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי', וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום 'אגורה באהלך עולמיים', רצה לומר שיאמרו הלכה משמו, שכל האומרים הלכה משמו שפתותיו דובבות בקבר שנאמר 'דובב שפתי ישנים', וכן דבר אחר זכר צדיק לברכה, וכן את מוצא בפינחס שצוה עליו הכתוב לגלות שבחו לכל ישראל, שנאמר 'לכן אמור הנני נתון לו את בריתי שלום', ולא פירש למי האמירה. ונראה לי, שאין עניינה כמו אמור אל הכהנים אמר אליהם אלא לשון הכרזה לפרסם לכל ישראל שמעשיו מתוקנים, שהיה אפשר לומר שירד מן הכהונה כמו שאמרו חכמינו זכרונם ז"ל, כל כהן שהורג את הנפש לא ישא כפיו, לכך אמר הכתוב הנני נתון לו את בריתי שלום. ולא עוד אלא שלא נתכון פינחס עד שהרגו לזמרי, שמתחילה לא היה מכלל המשוחים בשבעת ימי המילואים ולא היתה הכהונה אלא לאהרן ובני המשוחים ולזרעם שילידו אחר המשיחה, וכבר נולד פינחס והוא מיוצאי מצרים ולא נמשח בכללם.

ואם תאמר מפני מה לא נמשח פינחס בכלל בני אהרן, אלא אמר משה הכהונה דבר של קדושה היא ואין ראוי להיות כהן אלא מי שאבי ואמו מישראל, ופינחס אמו מבנות פטיאל דהיינו יתרו, והיו השבטים מבזין אותו, ראיתם בן פטי זה שפיטם אבי אמו עגלים ע"ז, לכך לא משחו, ועוד, כהן שנשא גיורת, בנה חלל. ונגעו בה משום זונה, לפיכך לא היה פינחס ראוי לכהונה ולא נתכון עד הרג זמרי, כמו שנתחם בן אלעזר בן אהרן הכהן מה שלא היה מקודם לכך הכריז עליו הכתוב והיתה לו ולזרעו אחריו, לכהונתו, והלא כבר כאלו עדיין זו התחלה לכהונתו והלא כבר פירש באהרן מה שיספיק לו בענין הכהונה בפרשת ויקח קורת. אלא לא בא הכתוב הזה אלא לפינחס וזרעו שהיה דחוי מן הכהונה, ובמעשיו הטובים קנה לו ולזרעו. וזכה אהרן שיצא ממנו הצדיק וקראו עליו הפסוק הזה 'פרי צדיק עץ חיים', היינו דכתיב 'ויכבוד מלכים חקור דברי'.

יש לשואל לומר אחר שכבר ניתנה הכהונה לפינחס מפני מה לא נמשח בשמן המשחה ולא הקריב מילואים כאבותיו?

התשובה על דרך הקבלה, שנדב ואביהו נתגלגלו בפינחס, כדאיתא בזהר בפרשת פינחס. כשבא פינחס להרוג את זמרי ועשה מה שעשה באו שבטו של שמעון ובקשו להרוג אותו, פרחו נשמתו ממנו ונכנסו בו אליו תרין נדב ואביהו דכתיב 'זכר נא מי הוא נקי אבדי', **המשך בעמוד**

זכרון תלאות לבלתי יחטאו

אמר הכותב: ראיתי לכתוב כאן זכרון תלאות, אשר מצאונו בעונות הרבים, בשנת בל"ה ובל"ו, עם קצת תוכחת, להזכיר ולהוכיח להמון דורינו, ולדורות הבאים אחרינו, כדי שיזכרו וישבו אל ה', ותהיה יראתו על פניהם לבלתי יחטאו. ישמענו החרשים ויבטו העורים, לראות ולהתבונן, במה שהגיע אלינו ממקרי הזמן ותלאותיו בסבת העונות, אשר גברו למעלה ראש, להפסיק חוס ושלום האור העליון, שלא להשפיע לכל העולמות, ובפרט עצירת גשמים, אשר היא אות ומופת על מעשינו, שבזמן שאין אנחנו נוהגים כשורה, אזי הם נעצרים, כמו שיעדנו השם יתברך בתורה, ובפרט בפרשת אם בחקתי תלכו.

לפיכך, כשיגיע עת ירידת הגשמים, צריכים אנחנו לפשפש במעשינו, ולשוב בתשובה שלימה לפניו יתברך, ולבקש מלפניו, שירחם עלינו, ונשתדל בעבודתו ויראתו וקיום מצותיו, ולטהר לבבנו ומחשבותינו, ונזכור כמה צרות עברו עלינו בעוונותינו בשנים שעברו, הרעב והדבר, והמרת הדת, וחרבן בתים, ומניעת הרחמים, ועצירת גשמים, ויוקר השערים, ומיעוט משא ומתן, ופגרים מתים, מושלכים ברחובות ובשווקים, וצעק' הקטנים עם יתומים ואלמנות, שואלים לחם ואין, לפיכך צריכים אנו לחוס על עצמינו ועל עוללינו ועל טפינו, להשתדל בכל מאמצי כחינו, להתחנן ולבכות לפני יוצרינו, שירחם עלינו, ויעשה עמנו מצד רחמי וחסדיו, ואל ידינו כמפעליו.

ועוד צריכים אנחנו הנשארים, להודות לו יתברך, אשר גמלנו כל טוב, והוציאנו ממות לחיים, ומאפילה לאורה, ונפחד תמיד מהתלאות אשר עברו עלינו, אשר הם בסבת העונות חולפות ובאות, אך אם נטיב מעשינו, כמו שצונו האל יתברך, מובטח לנו שיתמיד טובו וחסדו עלינו, ותהיה כוונתנו, כדי שיהיה לנו פנאי לעסוק בתורה, ולקיים מצותיה בלי שום מונע, ונשתדל במצות הצדקה כפי יכלותנו, שבזכותה ישפיע לנו השם יתברך גשמי רצון, כמו שדרשו רז"ל, שנשמכה פרשת כיוור לפרשת שקלים, לומר לך, שבזכות הצדקה הגשמים יורדים, ולהמשיך הרחמים והשפע, ולמתק בחינות הדין, ונזהר בשמירת שבת כהלכתו, במעשינו, ובדיבורינו, ובהלכותינו, לפי ששקולה כנגד כל המצות, ובמצות ציצית ותפילין ומזוזה, ולהכין צורה לדרכינו, ולזכות לחיי העולם הבא, וישים האדם אל לבו, שבכל יום ויום מתרחק מן החיים, ומתקרב אל המות, כמים הנגרים ונמשכים מצד זה לצד אחר, ויפחד תמיד מן המות, כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום, (משלי כה. יז) 'אשרי אדם מפחד תמיד'. ויתרחק מן הקטטות והמריבות, ושנאת חנם, וקללת בני אדם, ומכחש וכזב, ומטענת שקר, ומשבועת שוא, ובזה יציל מן החטא, ויזכה לעולם טוב, לחזות בנעם ה', אשר עין לא ראתה אלדיים זולתיך יעשה למחכי לוי.

מוהר"ץ ב'פרי צדיק' עמ' קפ"א

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זעוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם דא פינחס ואיפה ישרים נכחדו אלין נדב ואביהו, לכך לא הוצרך לשמן המשחה שכבר נמשחו נדב ואביהו. והמילואים אין לך מילואים יותר ממה שהרג את הרשע הזה ועצר את המגפה מעל בני ישראל, לכך לא הוצרך לכל אלו. ועוד ממקום שבאתה ואמרת כבר נמשחו נדב ואביהו גם הם כבר הקריבו מילואים ואין צריך פינחס לשום דבר מאליהו והשם יורנו דרך האמת אמן:

אני הצעיר החושק נראה לי טעם מפני מה לא נמשח פינחס בשמן המשחה? תדע לך שכבר נמשח אהרן ובניו, שנאמר בהם 'הכהנים המשוחרים'. ומאחר שנמשחו אלו, אין זרעם צריך משיחה שאין מושחין כהן בן כהן אלא הוא בחזקת אבותיו שכבר זכה בה אהרן וזרעו, וכל המערער על הכהונה נדבק בצרעת, כמו קרח ועוזיהו, לכך לא נמשח. ומה שאמר לא נתכחו פינחס עד שהרגו לזמרי ובא הכתוב וייחסו פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן מה שלא נתייחס מקודם. ידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתידי פינחס לקנא על שמו הגדול במעשה זמרי ובנקמת מדין, אמר הקדוש ברוך הוא, בתחלה יעשה שליחותו שלא ירהרו אחריו ישראל ויאמרו זה הרג נפש אינו ראוי לכהונה. ועוד שלא יהיה לעזר (!) על משה במחלוקתו של קרח, ויאמרו הרי בנו של אחיך הרג הנפש, ואתה עשיתו כהן. ולכך לא נצרך למשיחה על ידי אדם אלא ייחסו השם בעצמו פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. וזכה בייחוס לכהונה ונכרתה ברית לכהונה על ידו, וכל כך למה? בשביל שחס על כבוד קונו במעשה זמרי מה שלא זכה משה, וזה פי"י חיים בגימטריא חספ"י במספ"י קטן י"ד וזהו ויקח רומח בידיו.

ועוד כבר זכה למשיחה שהיה משוח מלחמה, שנאי, וישלח אותם משה ואת פינחס, זה משוח מלחמה, ומאחר שנמשח למלחמה לא בא לידי משיחה אחרת, שכבר לבשתו רוח הקודש. שכן תמצא פינחס עם אותיותיה והמלה עצמה עולה רוח, וזו היא לרוח הקדושה והיא נשמת נדב ואביהו שניתנה לו בשעה שפרחה נשמתו כשנתקבצו עליו שבת שמעון, אלמלא עזרו השם יתברך ונדמה להם כאיש אחר, והוא אליהו. רצה לומר, אל יה"י, שנקבע בו השם בו"יה ולא יכלו לו שעזרו אל, פינחס הוא אליהו. ועוד תמצא פינחס עולה נדי"ב אביהו"א אליהו"א אזנ"י נשאר ד' מפנינחס רמו לארבע שמות שנקבעו בו, שבא מכוח דין ורחמים, דין במעשה זמרי ורחמים שנתייחס לכהונה. ויש לשאול בזה שלא יאמרו כהן גדול שהרג את הנפש וזהו ויקח רמח חרם לזמרי. רחם לישראל, וישמש ודאי זה מדברים שמונעים הכהן מלישא כפיו, אמרו חכ"י זכרונם לברכה אף על פי שזכה פינחס לכהונה והנחילה לבניו, הוא לא זכה לשימוש, רצה לומר לשמש בכהונה גדולה כמו אהרן ואלעזר אלא ימים מועטים בימי פילגש בגבעה לבד, שהרי כתיב בדברי הימים 'ופינחס בן אלעזר הכהן נגיד היה עליהם לפני ה' עמו, ודרשו בו נגיד ולא כהן לפני ה' עמו במעשה זמרי ונקמת מדין, ורבותינו דרשו בו מה שדרשו, והשם יורנו דרך האמת אמן.

(צדה לדרך למהרי"א צאהרי צ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

כהן של-ישראל (ה"ד)

מורי סעיד אלעזרי המשיך לעורר את הקהל בכל רמי"ח אבריו, וקורא בשמות הנפטרים אשר ממול, הרחק עשרה מטרים בלבד. יעורר יענים משנתכם והקיצו נרדמים מתרדמתכם, מורי חיים קורת, רבים נתנאל אלשך, מורי אהרון הכהן, הקיצו ורננו שוכני עפר והתפללו בעדנו, אולי ישמע הא-ל בקול תחנונתכם, וירחם על עמו ונחלתו ויוריד לנו גשמי רצון ברכה ונדבה, ויתקדש שמו בעולמו לעיני מלכות ישמעאל. אל מי נצעק? אל מי נתחנן? הלא עליך ה' בטחנו, כי אתה אבינו, כי אתה גואלינו, ומעולם לא זנחנו. שבענו מר גלות ושביה, זה כמה דורות, זה כמה מאות בשנים. היינו חרפה לשכנינו, לעג וקלס לסביבותינו. עד מתי לא תרחם על עמך ונחלתך. שובים א-להי ישעינו והפר כעסך עמנו. אחי"כ המשיך מורי סעיד אלעזרי את פיוטי הסליחות. 'שלומי עליו, ישני מכפלה וכו'.

לאחר מכן הזמין את מורי חיים אלקארה, שאמר שלוש מרות. ולאחר מכן כל הקהל חזרו לבתיהם לאכול ארוחת הבוקר, מדוכאים עייפים ורעבים. והקדוש ברוך הוא בעל הרחמים, ברוב חסדו וברוב טובו, ריחם ושלח את ברכתו. לאחר ארבע שעות התקדו השמים בעבים. הרעמים נתנו קולם, קשת הענן הופיעה בהדר יפיה, ואחריה ירד גשם יורה ומלקוש במשך שלושה ימים רצופים. לאחר מכן ירד הגשם בהפסקות של שלושה ימים במשך חמש עשרה יום. כבוד יהודי תימן גדל עד למאד בעיני שכניהם הישמעאלים, ונתקיים בהם ובתפילותיהם, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה.

(מבטא לציור)

מהליכות אבותינו

דרך ההנהגה במסירת מודעה לציבור

על התפילות בשבת ובחג, היא העת שכל הציבור נמצאים בבית הכנסת. זמן זה, הוא הזמן הראוי להודיע את אשר צריך להודיע לעם, הן בעניינים הקשורים לכלל הציבור והן בעניינים הקשורים לחד מן הציבור. אך בכדי לשמור על הסדר וכבוד בית הכנסת, נהגו אבותינו בהנהגה מכבודת.

נעלה את הסדר כאשר הובאה במצפיית (עמ' 87) וז"ל:

נהוג בתימן, כשיש אחת מתקנות המלך, או גזירת חוק, או אזהרת בית דין, כגון: ענין דיני פסח, ורגלים אחרים, שעושים למען השמעתן בצבור, תפקיד זה מוטל על הרבנים של בית דין עצמם. הם מסתובבים ביום שבת בבוקר בבתי כנסיות בשעת קריאת ספר תורה, כשבידם האגרת אשר צריכים להשמיעה לציבור. בהגיעם לבתי הכנסת בשעת קריאת ה"מברך", אזי הם ממתנינים בחצר בית הכנסת עד גמר ה"מברך" ונכנסים, וזה כדי שהציבור לא יעמדו מפניהם באמצע הקריאה ויגרמו הפרעה. הרבנים עומדים באמצע ביהכ"ס, ו"אב בית דין" קורא לפני הציבור את האגרת בנעימה מיוחדת ובמתון. אחרי הקריאה "שני בית דין" מוסיף בעל פה דברי הטפת מוסר על הצניעות וכו', ומיד הם יוצאים על מנת להספיק להקיף את כל בתי הכנסת שבעיר.

כמו כן אם מי שהוא שהצבור אבד לו איזה חפץ, או ספר, או שהושאל ממנו מה שהוא ושכחו להחזירו וכו', אזי בעל האבידה מוסר הודעה בכתב לחזן בית הכנסת כדי לקרוא אותה לפני הקהל דוקא בשעת קריאת ספר תורה. (בבא מציעא דף כח ע"ב, "משחרב בית המקדש התקינו שיהו מכריזין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות" ועיי' הרמב"ם פי"ג מה"ל גזילה ואבדה, עכ"ל.

התודה והברכה

למנכ"ל מכוני 'פעולת צדיק

ר' ניר טיי"ר הי"ו

על תרומתו הנכבדה, ספר תהלים אשר חולקו שי לכל תלמידי הת"ת. ובנוסף גם לשימוש הת"ת.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב יחיא בן נסים מנצורה וצ"ל
 בן למשפחה ידועה ממנה יצאו תלמידי חכמים. סבו מארי סאלם מנצורה. נולד בשנת תרנ"א גדל בבית שכולו תורה ומעשים טובים. לפרנסתו עשה במלאכת הצורפות, התאמץ לקיים את הפסוק ויהגית בו יומם ולילה ורבים התלמידים ששירחו לפתחו. לימד את תלמידיו גם את מלאכת ההתקנה, ורבים מהם אף העתיקו לעצמם בהנחייתו ספרי קודש שונים. לעצמו הוא העתיק ספרים רבים, והגיה את התאג. תקוניו כתב בשולי התאג. ואלה היו תיקוני טעמים ניקוד שיבוש של פסוקים תרגום ותפסיר. ספרו נעשה ספר לתיקון טעויות המתגלים בעת קריאה בתורה ובהפטרות. בשנת תשי"ג עלה ארצה והתגורר בירושלים. אף היותו גדול בתורה נתרחק מן השררה ולפרנסתו הסתפק בכתיבת מזוזות ותפילין. מלאכת השחיטה והמילה עשה שלא על מנת לקבל שכר כי ראה בהן מצוה. היה בקי במשנה והתלמוד ובספרי הרמב"ם ונושאי כליהם, ואף כתב והעיר בשולי הדפוס הערותיו.

נפטר ו'
 חשון
 תשי"מ

התודה...

ו- הברכה...

להורה היקר והנעלה, איש החסד ורב הפעולה, אשר מזמנו ואננו מקדיש לתלמוד תורה, לייעל ולקדם לרווחת לומדי התורה,
ר' יען לוי הי"ץ

יהא רעוא שישלם לו ה' כפעלו, ויראה ברכה והצלחה בעמלו, וכל צאצאיו ילכו בדרך התורה, ויראת שמים על פניהם תהא נסוכה, ולעם ישראל יגדלו ויהיו לתפארה, ויאריך ה' ימי כולם בבריאות איתנה ונהורא מעליא, אצ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

תפארת בנים

תלמידי הכיתות יצאו לטיול שנתו לנווה מדבר, ולמכתש רמון, הר המינסרה, החולות הצבעוניים, ולנחל עין בוקק להתרענן ולהחליף כוחות

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
 רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראבי שליט"א
 בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ח

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ח הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
 בצילום ת"ז
 של שני ההורים
 + סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אינ בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לרפואה ובריאות איתנה

סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין

מתוך אריכות ימים ושנים